

DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
JUDETUL
BIROUL SOLUTIONAREA CONTESTATIILOR

Decizia nr.82 din 19.09.2008

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului a fost sesizata de catre Activitatea de Inspectie Fiscala prin adresa din 31.07.2008 asupra contestatiei formulate de catre SC X SRL, inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice a judetului sub nr. /05.08.2008.

Contestatia a fost formulata impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala din 26.06.2008, emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala in baza raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 26.06.2008 si a procesului verbal de constatare si sanctionare a contraveniilor din 25.06.2008 si are ca obiect suma totala de lei, reprezentand:

lei - taxa pe valoarea adaugata;

lei - majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;

lei - amenda contraventionala.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, Directia Generala a Finantelor Publice a judetului este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, SC X SRL solicita anularea deciziei de impunere emisa in data de 26.06.2008, ca fiind nelegala, motivand urmatoarele:

Avand in vedere ca firma beneficiara de prestari de servicii face export si nu a calculat taxa pe valoarea adaugata, SC X SRL nu putea sa factureze manopera cu taxa pe valoarea adaugata intrucat SC Y SRL nu putea sa deduca aceasta taxa.

De asemenea, contestatoarea sustine ca prin modul in care s-a derulat contractul de prestari de servicii intre cele doua societati, nu s-a cauzat nici un prejudiciu statului roman, prin urmare nu era cazul sa fie obligata la plata taxei pe valoarea adaugata, a penalitatilor de intarziere si a amenzii.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 26.06.2008, organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala au constatat urmatoarele:

SC X SRL este inregistrata la Oficiul Registrului Comertului sub nr. , avand ca obiect principal de activitate " Fabricarea altor articole de imbracaminte (exclusiv lenjerie de corp)" cod CAEN 1822.

Forma inspectiei fiscale efectuate a fost inspectie fiscala generala si a vizat perioada 01.01.2005-30.04.2008.

SC X SRL este platitoare de taxa pe valoarea adaugata, avand codul fiscal RO .

Referitor la taxa pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala au constatat ca in luna martie 2007, societatea a emis catre SC Y SRL avand codul fiscal RO , factura fiscala din 30.03.2007 in suma de euro, respectiv lei reprezentand "contravaloare manopera" fara a colecta taxa pe valoarea adaugata in suma de lei.

Prin cele mentionate SC X SRL a incalcat prevederile art.140 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, astfel, organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de lei, iar in conformitate cu art.119 si

120 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 au calculat majorari de intarziere in suma de lei.

Potrivit art.41 alin.(2) lit.b) din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata, fapta mai sus mentionata constituie contraventie, prin urmare, organele de inspectie fiscala au sanctionat societatea in conformitate cu prevederile art.42 alin.(1) din acelasi act normativ cu o amenda contraventionala in suma de lei prin procesul verbal de constatare si sanctionare a contraventiilor din 25.06.2008.

Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala din 26.06.2008, emisa in baza raportului de inspectie fiscala, incheiat in data de 26.06.2008, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina SC X SRL obligatii fiscale suplimentare reprezentand taxa pe valoarea adaugata in suma de lei si majorari de intarziere in suma de lei.

III. Luand in considerare sustinerile contestatoarei, constatarile organelor de inspectie fiscala, documentele existente la dosarul contestatiei, precum si actele normative invocate de contestatoare si de organele de inspectie fiscala, s-au retinut urmatoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata, stabilita suplimentar, in suma de lei, cauza supusa solutionarii este daca SC X SRL, in calitate de prestator de servicii avea obligatia sa aplice cota de taxa pe valoarea adaugata prevazuta de art.140 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, republicata.

In fapt, prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 26.06.2008, organele de inspectie fiscala au constatat ca SC X SRL este platitoare de taxa pe valoarea adaugata, avand codul fiscal RO .

SC X SRL a emis fatura fiscala din 30.03.2007 reprezentand contravaloare manopera in valoare de euro, respectiv lei catre SC Y SRL, fara a colecta taxa pe valoarea adaugata aferenta in suma de lei, incalcand astfel prevederile art.140 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, republicata.

Avand in vedere cele mentionate, organele de inspectie fiscala au emis decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala din 26.06.2008, stabilind in sarcina SC X SRL taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de lei.

Intrucat SC X SRL nu a precizat motivele de drept pe care se intemeiaza contestatia formulata, Biroul Solutionarea Contestatiilor i-a solicitat, cu adresa din 08.08.2008 prezentarea acestora, conform prevederilor art.206 alin.(1) lit.c) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si ale pct.2.5 din Inspructiunile pentru aplicarea titului IX din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.519/2005, sub sanctiunea respingerii contestatiei ca nemotivata.

Cu adresa din 18.08.2008, inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice a judetului sub nr. din 19.08.2008, SC X SRL, depune, in copie, un extras din Codul fiscal de la pagina 209 la pagina 212 care contine art.143 - 144a ce se refera la scutiri pentru exporturi sau alte operatiuni similare, pentru livrari intracomunitare si pentru transportul international si intracomunitar si scutiri pentru intermediari.

De asemenea, SC X SRL depune contractul de comision pentru export in lohn incheiat cu SC Y SRL, contractul de export in lohn din 13.01.2006 incheiat intre SC Y SRL si firma W din si contractul din 27.01.2006 incheiat intre SC Y SRL si firma V din .

Asa cum rezulta din documentele depuse, SC X SRL, in calitate de producator, a incheiat in data 15.01.2002 cu SC Y SRL, in calitate de beneficiar si de comisionar, contractul de comision pentru export in lohn, contract valabil pentru o perioada de un an, care se prelungeste automat cu perioade egale daca nici una din parti nu solicita in scris renegocierea sau anulara cu 30 de zile inaintea expirarii acestui termen.

Obiectul contractului consta in producerea de catre SC X SRL de confectii textile femei, in conformitate cu comenzile primite de la beneficiar prin intermediul comisionarului, respectiv SC Y SRL, care este atat beneficiar cat si comisionar, comenzile fiind intocmite de comisionar.

De asemenea, in contract s-a specificat ca livrarile de materii prime catre producator, cat si exportul produselor finite catre beneficiar vor fi facute prin intermediul comisionarului.

SC Y SRL, in calitate de vanzator, a incheiat contractul de export in lohn din 13.01.2006 cu firma W din si contractul de export in lohn din 27.01.2006 cu firma V din , in calitate de cumparatori.

Din analiza contractelor de export in lohn, anexate in copie la dosarul contestatiei, rezulta ca acestea nu contin obiectul contractului si nici obligatiile partilor.

Referitor la conditiile de livrare in contractele de export in lohn din 27.01.2006 si din 13.01.2006 se prevede ca toate materialele vor fi livrate gratuit, pe baza de factura proforma si asigurate de catre cumparator cu o toleranta de 3% la fabrica " SC Y SRL".

In ceea ce priveste conditiile de plata se precizeaza ca aceasta va fi facuta la doua saptamani dupa primirea marfii finite in UE prin virament telegrafic in contul firmei " SC Y SRL", iar locul de incarcare a marfii finite, la sediul SC Y SRL.

In drept, art.126 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

" Din punct de vedere al taxei sunt operatiuni impozabile in Romania cele care indeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

a) operatiuni care, in sensul art.128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, in sfera taxei, efectuate cu plata;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi in Romania, in conformitate cu prevederile art.132 si 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizata de o persoana impozabila, astfel cum este definita la art.127 alin.(1), actionand ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor sa rezulte din una din activitatile economice prevazute la art.127 alin.(2). "

In temeiul prevederilor legale citate se retine ca, sunt impozabile in Romania operatiunile care constituie sau sunt asimilate cu o prestare de servicii, in sfera taxei, efectuate cu plata, operatiunile

pentru care locul de prestare a serviciilor este considerat in Romania. De asemenea, se retine ca prestarea serviciilor trebuie sa fie realizata de o persoana impozabila precum si faptul ca aceasta trebuie sa rezulte dintr-o activitate economica.

Art. 127 alin. (1) si (2) din acelasi act normativ precizeaza:

“ (1) Este considerata persoana impozabila orice persoana care desfasoara, de o maniera independenta si indiferent de loc, activitati economice, de natura celor prevazute la alin.(2) oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activitati.

(2) In sensul prezentului titlu, activitati economice cuprind activitatile producatorilor, comerciantilor sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitatile extractive, agricole si activitatile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economica exploatarea bunurilor corporale sau necorporale in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate. ”

Art. 129 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, dispune:

“ Se considera prestare de servicii orice operatiune care nu constituie livrare de bunuri, asa cum este definita la art.128.”

Astfel, prin prestarea de servicii se intelege actiunea, faptul de a servi, de a sluji; forma de munca prestata in folosul sau in interesul cuiva (DEX editia 1996).

In temeiul prevederilor legale citate se retine ca orice persoana care desfasoara activitati de prestari servicii este considerata persoana impozabila.

Din analiza contractului de comision pentru export in lohn incheiat in data de 15.01.2002 intre SC X SRL si SC Y SRL rezulta ca acesta este, de fapt, un contract de prestari de servicii, unde SC X SRL are calitatea de prestator de servicii, iar SC Y SRL are calitatea de beneficiar al acestora.

Faptul ca SC Y SRL este beneficiarul serviciilor prestate de catre SC X SRL rezulta si din contestatia formulata de catre SC Y SRL in care precizeaza ca firma beneficiara a prestarilor de servicii,

respectiv SC Y SRL, face export si nu a calculat taxa pe valoarea adaugata intrucat aceasta nu putea sa deduca aceasta taxa.

De asemenea, faptul ca SC X SRL are calitatea de prestator de servicii si nu de producator rezulta si din factura fiscala din 30.03.2007 reprezentand "contravaloare manopera" in valoare de euro, respectiv lei emisa catre SC Y SRL.

In situatia in care SC X SRL ar fi avut calitatea de producator, in factura in speta la rubrica "denumirea produselor sau serviciilor prestate" ar fi fost inscrisa denumirea produselor finite livrate si nu "contravaloare manopera".

Intrucat SC X SRL a prestat servicii catre SC Y SRL activitati care sunt cuprinse in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata, factura fiscala din 30.03.2007 trebuia emisa cu taxa pe valoarea adaugata.

Art. 133 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, precizeaza:

“ Locul prestarii de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.”

Tinand seama de prevederile legale citate, precum si de faptul ca SC X SRL are sediul in Romania, sediu de la care serviciile sunt efectuate, rezulta ca locul de prestare a serviciilor este in Romania.

Luand in considerare cele mentionate, precum si faptul ca serviciile au fost prestate de catre o persoana impozabila, respectiv de catre SC X SRL, cat si faptul ca activitatile economice cuprind si activitatile prestatorilor de servicii, se retine ca activitatile desfasurate de catre SC X SRL sunt operatiuni impozabile.

Referitor la argumentul SC X SRL potrivit caruia factura fiscala din 30.03.2007 a fost emisa catre SC Y SRL fara taxa pe valoarea adaugata deoarece aceasta face export si nu a calculat taxa pe valoarea adaugata nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat, dupa cum rezulta din contractul de comision pentru export in lohn si din contestatia formulata, SC X SRL in calitate de prestator de servicii a prelucrat materia prima pe care a primit-o de la SC Y SRL si a emis pentru serviciile prestate factura fiscala din

30.03.2007 reprezentand "contravaloare manopera" in valoare de euro, respectiv lei catre SC Y SRL.

Avand in vedere cele mentionate se retine ca operatiunea desfasurata intre SC X SRL in calitate de prestator de servicii si SC Y SRL in calitate de beneficiar, este o operatiune impozabila in Romania cuprinsa in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata, efectuata cu plata, intrucat locul prestarii de servicii este in Romania iar prestarea de servicii este realizata de o persoana impozabila din Romania in folosul unei persoane impozabile tot din Romania.

In concluzie, organele de inspectie fiscala au stabilit in mod corect taxa pe valoarea adaugata suplimentara in suma de lei, motiv pentru care, pentru acest capat de cerere, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

2. Referitor la majorarile de intarziere in suma de lei, stabilite de catre organele de inspectie fiscala prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala din 26.06.2008 cauza supusa solutionarii este daca pentru neachitarea la scadenta a taxei pe valoarea adaugata in suma de lei SC X SRL datoreaza majorari de intarziere.

In fapt, asa cum s-a aratat la capatul de cerere solutionat anterior, avand in vedere ca SC X SRL a emis factura fiscala din 30.03.2007 catre SC Y SRL fara taxa pe valoarea adaugata, cu toate ca desfasoara activitati impozabile, datoreaza taxa pe valoarea adaugata suplimentara in suma de lei.

In conformitate cu prevederile art.119 si 120 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere in suma de lei.

In drept, art.119 alin.(1) si art.120 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prevad:

" Art.119 alin.(1): Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.

Art.120 alin.(1): Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate.”

Pana la data de 30.07.2007 prevederile de la art.119 alin.(1) si art.120 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedura fiscala, republicata, se regaseau la art.115 alin.(1) si art.116 alin.(1).

In temeiul prevederilor legale citate, se retine ca pentru taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara datorata, in suma de lei, calculata de organele de inspectie fiscala, SC X SRL datoreaza majorarile de intarziere aferente in suma de lei.

In concluzie, pentru capatul de cerere reprezentand majorari de intarziere, in suma de lei aferente taxei pe valoarea adaugata, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

3. Referitor la amenda contraventionala in suma de lei, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice a judetului se poate investi cu solutionarea pe fond a acestui capat de cerere in conditiile in care amenzile nu sunt in competenta sa de solutionare.

In fapt, prin contestatia formulata si inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice a judetului sub nr. din 05.08.2008, SC X SRL solicita anularea procesului verbal de constatare si sanctionare a contraventiilor din 25.06.2008 incheiat de organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala privind amenda contraventionala in suma de lei.

Cu privire la amenzile contraventionale, se retine ca acestea au caracter de plangere formulata in conditiile Ordonantei Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contraventiilor, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr.180/2002, Directia Generala a Finantelor Publice a judetului neavand competenta materiala de solutionare.

In drept, potrivit art.209 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia

Generală a Finanțelor Publice a județului este competentă în soluționarea contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, al cărui cuantum este sub 1.000.000 lei, iar conform art.223 din același act normativ “ **Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor** ”, coroborat cu art.32 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, care prevede:

“ Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimit de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”

Ținând seama de prevederile legale citate, contestația îndreptată împotriva amenzii contravenționale intra sub incidența Ordonanței Guvernului nr.2/2001, act normativ care constituie dreptul comun în materie de contravenții.

În concluzie, se reține că Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului nu are competența materială de a se investi cu analiza pe fond a contestației formulate împotriva amenzii contravenționale în suma de lei aceasta urmând a fi soluționată de către instanța judecătorească în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția potrivit dispozițiilor art.33, 34 și 35 din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.210 și art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și art.32 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, se

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC X SRL, cu domiciliul fiscal in , str. , nr. pentru suma totala de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata in suma de lei si majorari de intarziere in suma de lei.

2. Directia Generala a Finantelor Publice a judetului nu are competenta materiala de solutionare a amenzii contraventionale in suma de lei.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul in termen de 6 luni de la data comunicarii.

